

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2019 r. — Gollnisch/Parlament**(Sprawa T-319/19)**

(2019/C 255/58)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Francja) (przedstawiciel adwokat B. Bonnefoy-Claudet)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 10 grudnia 2018 r. wraz z decyzją Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 26 marca 2019 r. oddalającą odwołanie wniesione do niego od tej decyzji;
- anulowanie wszystkich aktów wydanych na mocy tej decyzji, jak również dokonanych na jej mocy zmian, wysłanych zawiadomień, wydanych decyzji i dokonanych przelewów;
- zasądzenie na rzecz skarżącego kwoty 6 500 EUR tytułem wydatków poniesionych na przygotowanie niniejszej skargi;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 27 Statutu posła do Parlamentu Europejskiego. Przepis ten zakazuje Prezydium Parlamentu Europejskiego naruszania praw nabytych lub nabywanych przez posłów do Parlamentu Europejskiego.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 76 ust. 3 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego. Zdaniem skarżącego art. 27 wspomnianego wyżej Statutu posła do Parlamentu Europejskiego gwarantuje nienaruszalność przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, co wyklucza możliwość wprowadzania zmian w systematyce tego aktu.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 223 ust. 2 TUE oraz braku właściwości Prezydium wskutek wprowadzenia przez Prezydium — mimo braku stosownych uprawnień — podatku, którym obciążane są przelewy emerytur byłych posłów do Parlamentu Europejskiego. Jedynie Rada ma kompetencje do przyjmowania decyzji dotyczących opodatkowania posłów do Parlamentu Europejskiego.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań. Zaskarżony akt został wydany z naruszeniem zobowiązań i przepisów stanowiących wiarygodne zabezpieczenia i gwarancje w zakresie niewprowadzania kolejnych zmian w systemie dobrowolnego funduszu emerytalnego.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności. Parlament, który ponosi wyłączną odpowiedzialność za powstałą sytuację finansową, przyjął niewystarczające i niesprawiedliwe środki pod pretekstem rozwiązania tej sytuacji.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia zasady równego traktowania. Zaskarżona decyzja skutkuje nierównym traktowaniem posłów opłacających składki i posłów nieopłacających składek, jak również posłów już pobierających emerytury i posłów, którzy jeszcze ich nie otrzymują.